

МИКОЛА КВЕТКА,
капітан ГС-82
ФДУ «Миколаївський район Держгідрографії»

Пластикові буї: досвід експлуатації

Практика використання металевих буїв, при багатьох їх позитивних якостях, показала, що вони мають і значні недоліки, а саме – швидко вигоряють на сонці, іржавіють, мають велику вагу, що значно утруднює їх обслуговування. Для підтримання необхідної інтенсивності забарвлення буїв їх необхідно 2-3 рази на рік фарбувати, а це – додаткові витрати, у тому числі й моторесурсу плавзасобів. Усе це змусило перейти на використання більш економічних і довговічних пластикових буїв.

Перший такий пластиковий буй, як експериментальний, було встановлено нашою філією у червні 2009 року на акваторії ТОВ СП «НІБУ-ЛОН».

Спочатку пластикові буї обладнувалися проблисковими апаратами типу «Луч-2002» або «Луч-3000», які мають вузьконаправлений промінь світла, погано видимий з великих суден навіть при їх проходженні поблизу буя. Ситуація змінилася коли на пластикові буї було встановлено апарати «Фотон-М-3». Вже при першому їх оплавуванні було зроблено висновок – у нічний час вогонь буя чітко спостерігається з усіх боків як на відстані 2,5 миль, так і при проходженні поблизу нього.

Внесла свої корективи і зима: перший же зимовий сезон виявив недоліки експерименталь-

них буїв – через порожнини у нижньому і середньому пеналах відбувалася деформація корпусу буя. Це було враховано виробником, і вже наступні буї випускалися з наповнювачем, який значно підсилив корпус буя.

Оплавування пластикових буїв на БДЛК підтвердило їх гарну візуальну та радіолокаційну видимість. Так, буй № 110, не світлий, добре спостерігався на екрані РЛС на відстані 2,5 миль, що є дуже важливим при проходженні суден по каналу під час туману, в умовах поганої видимості та вночі.

У процесі роботи з пластиковими буями виявилось ще одне їх слабе місце – кріплення для піднімання буя. При спокійних погодних умовах буй можна впевнено піднімати за один рим, а при хвилюванні – тільки за два, але застропити його у цьому випадку дуже складно і небезпечно для працівників.

Ненадійність піднімального кріплення буя нерідко ставала причиною значних пошкоджень

цього вузла. Щоб уникнути цього, конструктори вирішили верхній пенал закріпити встановленим всередині спеціальним вантажопіднімальним пристроєм. Це дозволило виконувати роботи з такими буями безпечно і спокійно, незважаючи, навіть, на складні погодні умови. Буй впевнено стропили і піднімали за один рим.

Досвід роботи у льодових умовах, особливо на БДЛК, показав, що каркас ліхтаря світлооптичного апарата на зимовий період необхідно знімати, бо навіть за спокійної льодової обстановки, коли зсув криги не спостерігався (як це, наприклад, було на акваторії ТОВ СП «НІБУЛОН»), каркас все одно піддавався деформуванню.

Для швидкого встановлення і знімання каркаса ліхтаря особовим складом ГС-82 було вирішено дев'ять болтів для кріплення головки буя перевернути головками уверх, а три подовжених болти діаметром 16 мм і завдовжки 100/120 мм, на яких і кріпиться каркас ліхтаря – головками донизу. Таким чином, знімати і встановлювати каркас ліхтаря стало простіше і було скорочено час на виконання цієї роботи.

За шістнадцять місяців спостережень за пластиковими буями було зроблено висновок, що для надійного їх утримування на штатному місці достатньо встановлювати, залежно від ґрунту, масив вагою 1,5–2,0 т з ланцюгом діаметром 25–26 мм.

При обслуговуванні пластикових буїв також було виявлено значне обростання їх підводної частини мідіями (буй № 16 п. Іллічівськ) та іншими морськими організмами (буй № 1 глибоководної частини п. Миколаїв). Як уникнути цього, виробники буїв мають це ще вирішити.

Серед позитивних можна назвати і такі якості пластикових буїв: їх конструкція досить зручна в обслуговуванні, корпус не покривається тріщинами, а забарвлення довго залишається насиченим і контрастним, незважаючи на вплив погодних умов і часу.

Отже, за трохи більше як річний період експлуатації пластикових буїв можна впевнено констатувати, що вони є гідною заміною металевим.